

ХАРАКТЕРИСТИКА НЕВАНЛІННИ ЗРОСТАННЯ ДЕЛЬТА-ПЛЮРИСУБГАРМОНІЙНИХ ФУНКЦІЙ

О. Бродяк^a, Я. Васильків^b, С. Тарасюк^b

^aНаціональний університет “Львівська політехніка”
вул. С. Бандери 12, 79013, Львів, Україна

^bЛьвівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська 1, 79000, Львів, Україна

(Отримано 6 листопада 2010 р.)

Для δ -плюрисубгармонійних в \mathbb{C}^n ($n \geq 2$) функцій (тобто різниць плюрисубгармонійних функцій), введено аналог характеристики Неванлінни зростання таких функцій і вивчено її основні властивості. Крім того розглянуто клас δ -плюрисубгармонійних функцій скінченного λ -типу (узагальнення добре відомих класів мероморфних в \mathbb{C}^n ($n \geq 1$) функцій скінченного λ -типу, введених і вивчених Л. А. Рубелом, Б. А. Тейлором та Р. Куюлою) і встановлено, що цей клас утворює решітку Ріса.

Ключові слова: субгармонійна функція, плюрисубгармонійна функція, характеристика Неванлінни, розподіл значень.

2000 MSC: 31C10, 32U05

УДК: 517.576

Вступ

У теорії зростання і в теорії розподілу значень цілих та мероморфних функцій істотне значення має низка характеристик таких функцій, найуживанішими серед яких є характеристики, введені Р. Неванлінною [1] (див. також [2], [3]). У подальшому аналоги таких характеристик введено для субгармонійних та δ -субгармонійних на площині чи евклідовому просторі функцій, а також вивчено їхні властивості [4], [5], [6]. Крім того, в роботі [7] вивчено основні властивості неванліннових характеристик мероморфних в \mathbb{C}^n ($n \geq 2$) функцій.

Узагальненням мероморфних функцій багатьох комплексних змінних є так звані δ -плюрисубгармонійні функції (адже логарифм модуля мероморфної в \mathbb{C}^n ($n \geq 2$) функції є δ -плюрисубгармонійною функцією), які ми й розглядаємо в цій роботі. Проте, властивості неванліннових характеристик для таких об'єктів в науковій літературі не достатньо висвітлені. Те саме стосується й самого поняття δ -плюрисубгармонійної функції. Основна мета цієї роботи означити як і поняття δ -плюрисубгармонійної функції (див. розділ I), так і основні характеристики зростання таких функцій, а також вивчити їхні найважливіші властивості (див. розділ II). Крім того, в розділі II ми вводимо клас δ -плюрисубгармонійних функцій скінченного λ -типу для довільних функцій зростання $\lambda(r)$, тобто додатних неспадних необмежених функцій, означених на $(0, +\infty)$, і показуємо, що цей клас утворює решітку Ріса.

I. Означення та допоміжні твердження

Дійснозначна напівнеперервна зверху функція $u(z)$, $u(z) \not\equiv -\infty$, $z \in \mathbb{C}^n$ ($n \geq 2$) називається *плюрисубгармонійною* в \mathbb{C}^n (див., наприклад, [8, додаток 1], [9, с. 123], [10, с. 251]), якщо для довільної комплексної прямої $z = a + yb$, $a \in \mathbb{C}^n$, $b \in \mathbb{C}^n$, $\|b\| = 1$, $y \in \mathbb{C}$, зріз-функція $u_{a,b}(y) = u(a + yb)$ є субгармонійною функцією однієї комплексної змінної y , де $\|b\| = \sqrt{|b_1|^2 + \dots + |b_n|^2}$ – евклідова норма в \mathbb{C}^n .

За аналогією до [4], різницю $w(z) = u_1(z) - u_2(z)$ плюрисубгармонійних в \mathbb{C}^n функцій u_1 і u_2 , визначену у розумінні $\overline{\mathbb{R}}$ на множині $E \subset \mathbb{C}^n$, де u_1 і u_2 не рівні одночасно $-\infty$, назвемо *δ -плюрисубгармонійною функцією*. Зазначимо, що (див., наприклад, [8, додаток 1]), що множина E – зв'язна, а множина $CE = \mathbb{C}^n \setminus E$ – плюриполярна і тому її лебегова міра дорівнює нулеві.

Оператори зовнішнього диференціювання ∂ та $\bar{\partial}$ в \mathbb{C}^n означаються співвідношеннями

$$\partial = \sum_{k=1}^n \frac{\partial}{\partial z_k} dz_k, \quad \bar{\partial} = \sum_{k=1}^n \frac{\partial}{\partial \bar{z}_k} d\bar{z}_k,$$

де $z_k = x_k + iy_k$, $\bar{z}_k = x_k - iy_k$, $\{x_k, y_k\} \subset \mathbb{R}$, $k = 1, 2, \dots, n$, а

$$\frac{\partial}{\partial z_k} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial}{\partial x_k} - i \frac{\partial}{\partial y_k} \right), \quad \frac{\partial}{\partial \bar{z}_k} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial}{\partial x_k} + i \frac{\partial}{\partial y_k} \right)$$

– оператори формальних похідних і, як звичайно,

$$d = \partial + \bar{\partial} = \sum_{k=1}^n \left(\frac{\partial}{\partial x_k} dx_k + \frac{\partial}{\partial y_k} dy_k \right).$$

Довільній плюрисубгармонійній в \mathbb{C}^n функції u ставимо у взаємно-однозначну відповідність (див., наприклад, [8, с. 56], [11]) додатний замкнений потік t_u бі-степеня $(1, 1)$ в \mathbb{C}^n

$$t_u = \frac{i}{2} \partial \bar{\partial} u = \frac{i}{2} \sum_{j,k=1}^n \frac{\partial^2 u}{\partial z_j \partial \bar{z}_k} dz_j \wedge d\bar{z}_k,$$

де похідні $\frac{\partial^2 u}{\partial z_j \partial \bar{z}_k}$ визначені як розподіли у розумінні Л. Шварца (функція $u \in L^1_{loc}(\mathbb{C}^n)$). Такий потік називатимемо потоком, асоційованим за Рісом з плюрисубгармонійною функцією u .

Додатність потоку t_u означає, що для довільної нескінченно диференційовної невід'ємної функції φ з компактним носієм в \mathbb{C}^n ермітова матриця

$$\left[\left(\frac{\partial^2 u}{\partial z_j \partial \bar{z}_k}, \varphi \beta^n \right) \right]_{1 \leq j, k \leq n}$$

є додатно напівозначеною, де

$$\left(\frac{\partial^2 u}{\partial z_j \partial \bar{z}_k}, \varphi \beta^n \right) = \int_{\mathbb{C}^n} u(z) \frac{\partial^2 \varphi(z)}{\partial z_j \partial \bar{z}_k} \beta^n(z)$$

– значення розподілу $\frac{\partial^2 u}{\partial z_j \partial \bar{z}_k}$ на формі $\varphi \beta^n$,

$$\beta^n(z) = \prod_{k=1}^n \left(\frac{i}{2} dz_k \wedge d\bar{z}_k \right) - \text{елемент об'єму в } \mathbb{C}^n.$$

Замкненість потоку t_u означає, що $dt_u = 0$, тобто $(dt_u, \psi) = \int_{\mathbb{C}^n} t_u \wedge d\psi = 0$ для довільної форми з простору $D^0_{n-1}(\mathbb{C}^n)$ диференціальних форм вигляду

$$\psi = \sum_{J,K} \psi_{J,K} dz_J \wedge d\bar{z}_K$$

з коефіцієнтами класу C^∞ із компактним носієм в \mathbb{C}^n , де $J = (j_1, \dots, j_{n-1})$, $K = (k_1, \dots, k_{n-1})$, $1 \leq j_1 < j_2 < \dots < j_{n-1} \leq n$, $1 \leq k_1 < k_2 < \dots < k_{n-1} \leq n$ – впорядковані мультиіндекси, а $dz_J \wedge d\bar{z}_K = dz_{j_1} \wedge \dots \wedge dz_{j_{n-1}} \wedge d\bar{z}_{k_1} \wedge \dots \wedge d\bar{z}_{k_{n-1}}$ – зовнішній добуток базисних диференціальних форм.

Враховуючи, що довільна δ -плюрисубгармонійна в \mathbb{C}^n функція $w = u_1 - u_2$ є різницею двох плюрисубгармонійних в \mathbb{C}^n функцій u_1 та u_2 , одержимо, що потік

$$t_w = \frac{i}{2} \partial \bar{\partial} w = \frac{i}{2} \partial \bar{\partial} u_1 - \frac{i}{2} \partial \bar{\partial} u_2 = t_{u_1} - t_{u_2}$$

є дійснозначним замкненим потоком типу міри бі-степеня $(1, 1)$ в \mathbb{C}^n , що зображається різницею двох додатних замкнених потоків бі-степеня $(1, 1)$ в \mathbb{C}^n .

Подамо таке означення [12].

Означення 1. Нехай ψ – дійснозначна замкнена диференціальна форма з коефіцієнтами із класу C^1 бі-степеня (p, p) на комплексному многовиді $D \subset \mathbb{C}^n$. Говорять, що ψ має обмежену варіацію,

якщо для довільної компактно підмножини $K \subset D$ знайдеться відкритий окіл U множини K і додатні замкнені форми ψ^+ та ψ^- з класу C^1 бі-степеня (p, p) на U такі, що $\psi = \psi^+ - \psi^-$.

Відомо [12, с. 134], що якщо комплексний многовид D є келеровим, то довільна дійснозначна замкнена диференціальна форма ψ з класу C^1 бі-степеня (p, p) має обмежену варіацію. Але евклідова метрична форма породжує келерову форму $\omega(z) = \frac{i}{2} \partial \bar{\partial} \|z\|^2 = \frac{i}{2} \sum_{j=1}^n dz_j \wedge d\bar{z}_j$ (тобто $d\omega(z) = 0$).

Означення 2. Дійснозначний замкнений потік типу міри бі-степеня $(1, 1)$ в \mathbb{C}^n називатимемо **потоком обмеженої варіації**, якщо його можна зобразити у вигляді різниці двох додатних замкнених потоків бі-степеня $(1, 1)$ в \mathbb{C}^n .

Зазначимо (див., наприклад, [8, с. 53], [13, додаток 5.3]), що регуляризація $(t)_\varepsilon$ довільного дійснозначного потоку t типу міри в \mathbb{C}^n

$$(t)_\varepsilon = t * \rho_\varepsilon = \frac{i}{2} \sum_{j,k=1}^n (t_{j,k})_\varepsilon dz_j \wedge d\bar{z}_k$$

є дійснозначною диференціальною формою класу C^∞ , де $(t_{j,k})_\varepsilon = t_{j,k} * \rho_\varepsilon$ – згортка коефіцієнтів-розподілів $t_{j,k}$ цього потоку t з функцією $\rho_\varepsilon(z) = \rho\left(\frac{z}{\varepsilon}\right) \varepsilon^{-2n}$, а $\rho(z)$ – невід'ємна нескінченно диференційовна функція з компактним носієм у кулі $\{z \in \mathbb{C}^n : \|z\| < 1\}$ така, що $\int_{\mathbb{C}^n} \rho(z) \beta^n(z) = 1$ і, крім того, $\lim_{\varepsilon \rightarrow 0} (t_\varepsilon, \psi) = (t, \psi)$ для довільної форми ψ з простору $D^0_{n-1}(\mathbb{C}^n)$.

Отже, очевидним є твердження.

Теорема 1. Потік t обмеженої варіації є потоком, асоційованим за Рісом з дійснозначною функцією w тоді і тільки тоді, коли w є δ -плюрисубгармонійною в \mathbb{C}^n функцією.

За аналогією до одновимірного випадку [4] введемо означення.

Означення 3. Нехай w – δ -плюрисубгармонійна в \mathbb{C}^n функція, $t_w = \frac{i}{2} \partial \bar{\partial} w$ – її потік, t_w^+, t_w^- – додатна та від'ємна варіації t_w відповідно. **Канонічним зображенням** δ -плюрисубгармонійної в \mathbb{C}^n функції w називається пара плюрисубгармонійних в \mathbb{C}^n функцій (u_1, u_2) така, що $w = u_1 - u_2$, $t_{u_1} = \frac{i}{2} \partial \bar{\partial} u_1 = t_w^+$, $t_{u_2} = \frac{i}{2} \partial \bar{\partial} u_2 = t_w^-$. Функцію $\Omega = \max\{u_1, u_2\}$, де (u_1, u_2) – канонічне зображення w , назвемо **канонічною обвідною** функції w .

Зазначимо [8, додаток 1], що канонічна обвідна є плюрисубгармонійною функцією, отже, й субгармонійною в \mathbb{C}^n , тому $\Omega \in L^1_{loc}(\mathbb{C}^n)$. Крім того, оскільки носії потоків t_w^+ і t_w^- можуть перетинатися по множині, на якій вони одночасно перетворюються в нуль, то канонічне зображення (u_1, u_2) функції w визначається з точністю до спільного доданка – плюригармонійної в \mathbb{C}^n функції.

Через $\delta - \text{PSH}(\mathbb{C}^n)$ позначимо простір δ -плурисубгармонійних в \mathbb{C}^n функцій w , плуригармонійних в деякому околі нуля, таких, що $u_1(0) = 0$, $u_2(0) = 0$, де (u_1, u_2) – канонічне зображення w . Для довільної функції $w \in \delta - \text{PSH}(\mathbb{C}^n)$ означимо її неванліннову характеристику $T(r, w)$ співвідношенням

$$T(r, w) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} \Omega(ry) dS(y), \quad r > 0,$$

де $|S_n|$ – площа одиничної сфери $S_n = \{y \in \mathbb{C}^n : \|y\| = 1\}$ в \mathbb{C}^n , $dS(y)$ – елемент її площі, а Ω – канонічна обвідна функції w . Позаяк міра $dS(y)$ інваріантна відносно обертань в \mathbb{C}^n [14, с. 21], то

$$T(r, w) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} \left(\frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \Omega(re^{i\theta}y) d\theta \right) dS(y).$$

Зазначимо, що функція

$$T_y(r, w) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \Omega(re^{i\theta}y) d\theta$$

– неванліннова характеристика зріз-функції $w_y(z) = w_{0,y}(z) = w(zy)$, $y \in S_n$, $z \in \mathbb{C}$, тобто $T_y(r, w) = \tilde{T}(r, w_y)$, де $\tilde{T}(r, w_y)$ – неванліннова характеристика δ -субгармонійної в \mathbb{C} функції $w_y(z)$, $z \in \mathbb{C}$. Крім того (див., наприклад, [7, лема 2.4], [8, додаток 1], [9, с. 124]), характеристика $T_y(r, w)$ є плурисубгармонійною в \mathbb{C}^n функцією змінної $y \in \mathbb{C}^n$.

II. Формулювання та доведення основних результатів

Нехай $w \in \delta - \text{PSH}(\mathbb{C}^n)$. Для довільного $r > 0$ позначимо

$$m(r, w) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} w^+(ry) dS(y), \quad m(r, -w) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} w^-(ry) dS(y),$$

$$N(r, w) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} u_2(ry) dS(y), \quad N(r, -w) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} u_1(ry) dS(y),$$

де $w^+ = \max\{w, 0\}$, $w^- = (-w)^+$, (u_1, u_2) – канонічне зображення w . Враховуючи рівності $\max\{u_1, u_2\} = w^+ + u_2 = w^- + u_1$, отримуємо

$$T(r, w) = m(r, w) + N(r, w) = m(r, -w) + N(r, -w).$$

Зауважимо, що якщо $w = U - V$ – деяке зображення функції $w \in \delta - \text{PSH}(\mathbb{C}^n)$, то знайдеться плурисубгармонійна в \mathbb{C}^n , плуригармонійна в деякому околі нуля функція $p(z)$ така, що $U = u_1 + p$, $V = u_2 + p$, де (u_1, u_2) – канонічне зображення w і, оскільки $\max\{U, V\} = \max\{u_1, u_2\} + p$, то

$$\frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} \max\{U(ry), V(ry)\} dS(y) = T(r, w) + \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} p(ry) dS(y) \geq T(r, w),$$

бо $\frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} p(ry) dS(y) \geq 0$.

Теорема 3. *Нехай w, w_1, w_2 належать до $\delta - \text{PSH}(\mathbb{C}^n)$. Тоді*

Основні властивості неванліннових характеристик $T(r, w)$, $r > 0$, зростання δ -плурисубгармонійних функцій w описано в таких твердженнях.

Теорема 2. *Для всіх $y \in S_n$ виконується нерівність*

$$T_y(r, w) \leq 3 \cdot 2^{2n-2} T(2r, w).$$

□ *Доведення.* Нехай $y \in S_n$, а $\Omega(z)$ – канонічна обвідна δ -субгармонійної в \mathbb{C} функції $w_y(z) = w(z)$, $z \in \mathbb{C}$. Розглянемо функцію

$$v(\eta) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \Omega(e^{i\theta}\eta) d\theta, \quad \eta \in \mathbb{C}^n.$$

Позаяк функція $\Omega(z)$ – субгармонійна по $z \in \mathbb{C}$ для кожного $y \in S_n$, то $v(|z|y) \geq \Omega(0 \cdot y) = 0$, тобто $v(\eta) \geq 0$ для всіх $\eta \in \mathbb{C}^n$. З іншого боку (див., наприклад, [7, лема 3.12], [8, додаток 1], [11, с. 124]), функція $v(\eta)$ – плурисубгармонійна в \mathbb{C}^n . Тоді для довільного $y \in \mathbb{C}^n$, $\|y\| = t$, $0 < t < 1$, з огляду на лему 3.12 з [7], маємо

$$v(\tau y) \leq \frac{1+t}{(1-t)^{2n-1}} \cdot \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} v(\tau z) dS(z),$$

$0 < \tau < +\infty$. Приймаючи $t = \frac{1}{2}$, $\tau = 2r$, отримуємо потрібну нерівність

$$T_y(r, w) = v(ry) \leq \frac{3 \cdot 2^{2n-2}}{|S_n|} \int_{S_n} v(2rz) dS(z) = 3 \times 2^{2n-2} T(2r, w). \blacksquare$$

-
- 1) $\forall c \in \mathbb{R} : T(r, cw) = |c| T(r, w);$
 - 2) $T(r, w_1 + w_2) \leq T(r, w_1) + T(r, w_2) - \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} p(ry) dS(y),$

де p – деяка плюрисубгармонійна в \mathbb{C}^n функція;

3) $T_{zy}(r, w) = T_y(r|z|, w)$ для всіх $r \geq 0$, $z \in \mathbb{C}$, $y \in \mathbb{C}^n$.

□ **Доведення.** Здійснимо міркування, аналогічні до наведених в [4]. Нехай (u_1, u_2) – канонічне зображення w . Зазначимо, що функція $|c| \max\{u_1, u_2\}$ є канонічною обвідною функції $cw \in \delta - \text{PSH}(\mathbb{C}^n)$, тому $T(r, cw) = |c|T(r, w)$.

Нехай $(u_1, v_1), (u_2, v_2)$ – канонічні зображення w_1 та w_2 , а (u, v) – канонічне зображення $w_1 + w_2$. Тоді знайдеться плюрисубгармонійна в \mathbb{C}^n функція p , плюригармонійна в деякому околі нуля, $p(0) = 0$, така, що $u_1 + u_2 = u + p$, $v_1 + v_2 = v + p$. Далі, враховуючи нерівність $\max\{u, v\} \leq \max\{u_1, v_1\} + \max\{u_2, v_2\} - p$, отримуємо співвідношення

$$T(r, w_1 + w_2) \leq T(r, w_1) + T(r, w_2) - \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} p(ry) dS(y) \leq T(r, w_1) + T(r, w_2).$$

□ **Доведення.** Нехай $\Omega(z)$, $z \in \mathbb{C}^n$, – канонічна обвідна функції w . Функція $\Omega(z)$ обмежена, плюрисубгармонійна (отже, й субгармонійна) в \mathbb{C}^n , плюригармонійна в деякому околі нуля і $\Omega(0) = 0$. Крім того, додавши, якщо це потрібно, плюригармонійну функцію, можемо вважати, що $\forall z \in \mathbb{C}^n : \Omega(z) \geq 0$. Тоді

$$T(r, w) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} \Omega(ry) dS(y) = \frac{r^{2n-2}}{|S_n|r^{2n-1}} \int_{\|y\|=r} \Omega(y) dS_r(y),$$

а

$$T(R, g) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} \Omega(Ry + y_0) dS(y) = \frac{R^{2n-2}}{|S_n|R^{2n-1}} \int_{\|y-y_0\|=R} \Omega(y) dS_R(y),$$

де $dS_t(y)$ – елемент площі сфери радіуса t в \mathbb{C}^n .

З огляду на теорему 2.5 з [5], маємо

$$\Omega(ry) \leq \frac{R^{2n-2}}{|S_n|R^{2n-1}} \int_{\|\eta-y_0\|=R} \Omega(\eta) \frac{R^2 - \|ry - y_0\|^2}{\|\eta - ry\|^{2n}} dS_R(\eta).$$

При $R = \|\eta - y_0\| = 2r + \|y_0\|$ маємо $\|\eta - ry\| \geq r$, $R^2 - \|ry - y_0\|^2 \leq (2r + \|y_0\|)^2 - (r - \|y_0\|)^2 = 3r(r + 2\|y_0\|)$. Тому

$$\Omega(ry) \leq \frac{3r(2r + \|y_0\|)^{2n-2}(r + 2\|y_0\|)}{r^{2n}|S_n|(2r + \|y_0\|)^{2n-1}} \int_{\|\eta-y_0\|=R} \Omega(\eta) dS_R(\eta) \leq 3 \cdot 2^{2n-1} \left(1 + \frac{\|y_0\|}{r}\right)^{2n-1} T(2r + \|y_0\|, g). \blacksquare$$

Теорема 5. Нехай $w \in \delta - \text{PSH}(\mathbb{C}^n)$ і нехай відображення $\tau : \mathbb{C}^m \rightarrow \mathbb{C}^n$ є \mathcal{C} -лінійним. Тоді знайдуться додатні сталі A і B такі, що $T(r, w \circ \tau) \leq T(Br M_\tau, w)$, де $M_\tau = \max\{|\tau(y)| : y \in S_m\}$.

□ **Доведення** аналогічне до наведеного в [2, с. 339]. Функція $w \circ \tau \in \Delta ps(\mathbb{C}^m)$ [9, с. 259]. Зафіксуємо $y \in S_m$. Якщо $\tau(y) = 0$, то звуження $w \circ \tau$ на комплексну пряму, що проходить через точки 0 та y , дорівнює $w(\tau(y)) = w(0) = 0$, звідки випливає, що $T_y(r, w \circ \tau) \equiv 0$ для довільного $r > 0$. Якщо $\tau(y) \neq 0$, то таке звуження співпадає зі звуженням функції w на комплексну пряму, що проходить через точки 0 та $\tau(y)$ в \mathbb{C}^n . Тому для довільного $r > 0$, з урахуванням

Нехай Ω – канонічна обвідна функції w . Тоді, з огляду на періодичність функції $e^{i\theta}$, отримуємо

$$T_{zy}(r, w) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \Omega(re^{i\theta}zy) d\theta = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \Omega(r|z|e^{i\theta+\varphi}y) d\theta = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \Omega(r|z|e^{it}y) dt = T_y(r|z|, w).$$

■

Теорема 4. Нехай $w \in \delta - \text{PSH}(\mathbb{C}^n)$, $y_0 \in \mathbb{C}^n$, $g(y) = w(y + y_0)$, $y \in \mathbb{C}^n$. Тоді

$$T(r, w) \leq 3 \cdot 2^{2n-1} \left(1 + \frac{\|y_0\|}{r}\right)^{2n-1} T(2r + \|y_0\|, g).$$

теорем 2 і 3, справджуються співвідношення

$$T_y(r, w \circ \tau) = T_{\tau(y)}(r, w) = T_\eta(r|\tau(y)|, w) \leq \leq AT_\eta(r M_\tau, w) \leq AT(B M_\tau r, w),$$

де $\eta = \frac{\tau(y)}{|\tau(y)|}$, $M_\tau = \max\{|\tau(y)| : y \in S_m\}$.

Отже, для довільних $y \in S_m$ і $r > 0$ виконується нерівність $T_y(r, w \circ \tau) \leq T(Br M_\tau, w)$, а тому $T(r, w \circ \tau) \leq T(Br M_\tau, w)$. ■

Варто також відзначити (див., наприклад, [8, додаток 1], [11, с. 125, 138], [5, с. 81]), що функція $T(r, w)$ опукла відносно $\log r$ і неспадна (це правильно для

субгармонійних в \mathbb{C}^n функцій, а отже, й для плюрисубгармонійних). Такі самі властивості має функція $T_y(r, w)$ – неванліннова характеристика зріз-функції $w_y(z) = w(zy)$, $z \in \mathbb{C}$, $y \in S_n$, яка, крім того, є необмеженою при $r \rightarrow +\infty$. Отже, необмеженою при $r \rightarrow +\infty$ є і функція $T(r, w)$.

Додатну неперервну на $(0, +\infty)$ функцію $\lambda(r)$, $\lambda(r) \nearrow +\infty$ при $r \rightarrow +\infty$, називатимемо функцією зростання.

Нехай λ – фіксована функція зростання. Функція $w \in \delta$ -PSH(\mathbb{C}^n) називається (порівн. з [15]) δ -плюрисубгармонійною функцією скінченного λ -типу, якщо знайдуться додатні сталі A, B такі, що для всіх $r > 0$ виконується нерівність $T(r, w) \leq A\lambda(Br)$. Клас таких функцій позначатимемо через $\Lambda_{\delta P}^n$.

Класи $\Lambda_{\delta P}^n$ узагальнюють класи мероморфних в \mathbb{C}^n функцій скінченного λ -типу, введених і досліджених в [7] (порівн. з [16]).

Теорема 6. 1) Сім'я функцій δ -PSH(\mathbb{C}^n) утворює лінійний простір над полем дійсних чисел по відношенню до звичайних операцій додавання функцій і множення на дійсне число. Більше того, це решітка Ріса, тобто, якщо $w_1, w_2, w \in \delta$ -PSH(\mathbb{C}^n), то такими самими будуть і функції $\max\{w_1, w_2\}$, $\min\{w_1, w_2\}$, $|w|$.

2) Клас $\Lambda_{\delta P}^n$ утворює решітку Ріса, тобто, якщо w_1, w_2, w належать $\Lambda_{\delta P}^n$, то функції $\max\{w_1, w_2\}$, $\min\{w_1, w_2\}$, $|w|$ також належать $\Lambda_{\delta P}^n$.

□ Доведення. З огляду на загальновідомі властивості плюрисубгармонійних функцій (див., напри-

клад, [8], [11], [9], [12], [15]), доведення твердження п. 1) цієї теореми цілком аналогічне до доведення теорем 21 та 22 з [4], і тому ми його опускаємо.

Враховуючи співвідношення $2 \max\{w_1, w_2\} = \{w_1 + w_2 + |w_1 - w_2|\}$, $2 \min\{w_1, w_2\} = \{w_1 + w_2 - |w_1 - w_2|\}$, і теорему 3, не важко зауважити, що достатньо встановити лише імплікацію $w \in \Lambda_{\delta P}^n \implies |w| \in \Lambda_{\delta P}^n$.

Нехай (u, v) – канонічне зображення функції $w \in \Lambda_{\delta P}^n$. Правильна рівність $|w| = 2 \max\{u, v\} - u - v$. Позначимо $p_1 = 2 \max\{u, v\}$, $p_2 = u + v$. Функції $p_1, p_2 \in \Lambda_{\delta P}^n$, $|w| = p_1 - p_2$ і, крім того, $T(r, |w|) \leq \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} \max\{p_1(ry), p_2(ry)\} dS(y) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} (p_1(ry) - p_2(ry))^+ dS(y) + \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} p_2(ry) dS(y) = \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} |w(ry)| dS(y) + \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} u(ry) dS(y) + \frac{1}{|S_n|} \int_{S_n} v(ry) dS(y) = 2T(r, w) \leq 2A\lambda(Br)$. ■

Висновки

У цій статті розглянуто такі об'єкти: δ -плюрисубгармонійні в \mathbb{C}^n ($n \geq 2$) функції; потоки, асоційовані за Рісом з такими функціями та основні характеристики Неванлінни зростання таких функцій. Вивчено загальні властивості цих характеристик і наведено одне застосування до опису алгебраїчної структури класу δ -плюрисубгармонійних функцій скінченного λ -типу, де λ – довільна функція зростання. Всі розглянуті в роботі об'єкти та встановлені нами властивості таких об'єктів становлять інтерес, як для загальної теорії зростання плюрисубгармонійних функцій, так і для теорії розподілу значень таких функцій.

Література

- [1] Nevanlinna R. Zur Theorie der meromorphen Functionen / R. Nevanlinna // Acta math. – 1925. – V. 46. – P. 1–99.
- [2] Гольдберг А. А. Распределение значений мероморфных функций / А. А. Гольдберг, И. В. Островский. – Москва: Наука, 1970. – 592 с.
- [3] Хейман У. К. Мероморфные функции / У. К. Хейман. – Москва: Мир, 1966. – 287 с.
- [4] Arsove M. Functions representable as differences of subharmonic functions / M. Arsove // Trans. Amer. Math. Soc. – 1953. – V. 75. – P. 327–365.
- [5] Хейман У., Кеннеди П. Субгармонические функции, Т. 1 / У. Хейман, П. Кеннеди. – Москва: Мир, 1980. – 340 с.
- [6] Hayman W. K. Subharmonic functions. Vol. 2 / W. K. Hayman. – London Mathematical Society Monographs, 20, Academic Press, Inc., 1989. – 876 p.
- [7] Kujala R. O. Functions of finite λ -type in several complex variable / R. O. Kujala // Trans. Amer. Math. Soc. – 1971. – V. 161. – P. 327–358.
- [8] Лелон П., Груман Л. Целые функции многих комплексных переменных / П. Лелон, Л. Груман. – Москва: Мир, 1986. – 350 с.
- [9] Ронкин Л. И. Введение в теорию целых функций многих комплексных переменных / Л. И. Ронкин. – Москва: Наука, 1971. – 430 с.
- [10] Шабат Б. В. Введение в комплексный анализ, Ч. 2 / Б. В. Шабат. – Москва: Наука, 1985. – 464 с.
- [11] Lelong P. Fonctions plurisousharmoniques et formes differentielles positives / P. Lelong. – Paris-London-New York: Gordon and Breach, 1968. – 79 p.
- [12] Stoll W. The Alfors-Weyl theory of meromorphic maps on parabolic manifolds / W. Stoll // Lecture Notes Math. – 1983. – V. 981. – P. 101–219.

- [13] Чирка Е. М. Комплексные множества / Е. М. Чирка. – М.: Наука, 1985. – 272 с.
- [14] Рудин У. Теория функций в единичном шаре из \mathbb{C}^n / У. Рудин. – М.: Мир, 1984. – 455 с.
- [15] Noverraz P. Fonctions plurisousharmoniques et analytiques dans les espaces vectoriels topologiques complexes / P. Noverraz // Ann. Inst. Fourier. – 1969. – V. 19, No 2. – P. 419–493.
- [16] Rubel L. A., Taylor B. A. A Fourier series method for meromorphic and entire functions / L. A. Rubel, B. A. Taylor // Bull. Soc. Math. France. – 1968. – V. 96. – P. 53–96.

ХАРАКТЕРИСТИКА НЕВАНЛИННЫ РОСТА ДЕЛЬТА-ПЛЮРИСУБГАРМОНИЧЕСКИХ ФУНКЦИЙ

О. Бродяк^a, Я. Васильків^b, С. Тарасюк^b

^a *Національний університет “Львівська політехніка”,
ул. С. Бандери, 12, Львів, 79013, Україна*

^b *Львівський національний університет імені Івана Франка,
ул. Университетская, 1, 79000, Львов, Украина*

Для δ -плюрисубгармонических в \mathbb{C}^n ($n \geq 2$) функций (т. е. разностей плюрисубгармонических функций), введен аналог характеристики Неванлинны роста таких функций и изучены её основные свойства. Кроме этого, рассмотрен класс δ -плюрисубгармонических функций конечного λ -типа (обобщение хорошо известных классов мероморфных в \mathbb{C}^n ($n \geq 1$) функций конечного λ -типа, введенных и изученных Л. А. Рубелом, Б. А. Тейлором и Р. Куюлой) и установлено, что этот класс образует решетку Рисса.

Ключевые слова: субгармоническая функция, плюрисубгармоническая функция, характеристика Неванлинны, распределение значений.

2000 MSC: 31C10, 32U05

УДК: 517.576

NEVANLINA’S GROWTH CHARACTERISTIC FOR DELTA-PLURISUBHARMONIC FUNCTIONS

O. Brodyak^a, Ya. Vasykiv^b, S. Tarasyuk^b

^a *National University “Lvivska Politechnika”,
12 S. Bandera Str., Lviv, UA-79013, Ukraine*

^b *Ivan Franko Lviv National University,
1 Universitets’ka Str., Lviv, UA - 79000, Ukraine*

For δ -plurisubharmonic in \mathbb{C}^n ($n \geq 2$) functions (ie differences plurisubharmonic functions), introduced the similar to Nevanlinna’s characteristics of growth for such functions and studied its basic properties. In addition, the class δ -plurisubharmonic functions of finite λ -type (generalization of well known classes of meromorphic in \mathbb{C}^n ($n \geq 1$) functions of finite λ -type introduced and studied by L. A. Rubel, B. A. Taylor and R. Kujala) was introduced and found that this class forms Riesz’s lattice.

Keywords: subharmonic functions, plurisubharmonic functions, Nevanlinna’s characteristic, value distribution.

2000 MSC: 31C10, 32U05

УДК: 517.576